

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af lovforslaget med den foretagne ændring vedtoges med 141 stemmer mod 15; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 1-3 i den ændrede affattelse af lovforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium m. v.

(Lovforslag nr. 184. Fremsat 21/3 75. Første behandling 29/4 75. Betænkning 29/5 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Erlendsson (FP):

Problemstillingen i dette lovforslag er falsk, derfor bliver løsningen falsk. De undervisningsmæssige opgaver på universitets-klinikkerne i Århus og Odense kan ikke sidestilles med Herlev og Hvidovre sygehuse. Det ændrer heller intet, at rigshospitalet skal have nogle refusioner, noget af sin finansiering kørt ind over dette lovforslag. Sigtet — som det også fremgår af de lovforslag, tinget skal have til behandling i morgen, nemlig lovforslag nr. 117 om ændring af lov om sygehusvæsenet, lovforslag nr. 161 om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne og lovforslag nr. 116 om fødselsanstalten i Jylland — sigtet er at stille Københavns universitets medicinske fakultet et plan højere end Århus' og Odenses. Ved de to sidstnævnte skal der være lægeskoler, i København skal der forskes og undervises, men det må være klart, at på

universitetsplan kan der ikke undervises uden forskning.

Udvalget har ikke forstået denne sammenhæng, og her i salen vil det næppe være muligt at overbevise nogen. Jeg skal derfor ikke gøre dette indlæg længere.

Kaj Hansen (DKP):

Vi finder ikke, at man har fundet den rigtige løsning på de problemer, der behandles i dette lovforslag. Det er, som det allerede har været sagt, et lovforslag, der skal ses i forbindelse med et andet lovforslag, nemlig nr. 117, som vi har behandlet i kommunaludvalget. Vi finder ikke, at der sker den ligestilling, som burde finde sted, i særdeleshed mellem Århus, Odense og så det københavnske område, i det forslag, der er lagt frem her.

Godt nok er det sådan, at ministeren i kommunaludvalget har stillet ændringsforslag, således at der tilfalder Århus amtskommune yderligere ca. 30 mill. kr., men heller ikke det giver en ligestilling. Hvad angår det pengemæssige, så mangler der fortsat et beløb på omkring 15 mill. kr., men dertil kommer jo, at selve pengene ikke giver en tilstrækkelig ligestilling.

Jeg finder heller ikke, at det forslag, vi her behandler, har fået en rigtig udformning, for hvad er det, vi skal give ministeren en bemyndigelse til? Det står meget, meget uklart, hvad den bemyndigelse skal bruges til, og hvor det hele i virkeligheden havner henne. Derfor kan mit parti ikke støtte lovforslag nr. 184, og vi vil undlade at stemme, når det andet forslag kommer til behandling, ud fra at man ikke netop ved disse to lovforslag har fundet den rigtige løsning på problemerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om folkeskolen. [Af Tove Nielsen m. fl.].

(Lovforslag nr. 70. Fremsat 21/2 75. Første behandling 7/3 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 70 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Freddy Madsen* (DKP):

Til § 14.

1) *Stk. 1-3* affattes således:

„§ 14. Den ugentlige undervisningstid for eleverne er:

1. på 1. klassetrin 900 minutter,
2. på 2. klassetrin 950 minutter,
3. på 3. klassetrin 1150 minutter,
4. på 4. klassetrin 1250 minutter,
5. på 5. klassetrin 1450 minutter og
6. på de følgende klassetrin 1500 minutter.

Stk. 2. Den daglige skoletid for eleverne må ikke overstige:

1. på 1. og 2. klassetrin 4 timer,
2. på 3. og 4. klassetrin 5 timer,
3. på 5. klassetrin 6 timer og
4. på de følgende klassetrin 7 timer.

Stk. 3. Ved fastlæggelsen af undervisningstiden kan der af hensyn til dennes opdeling afviges fra de i stk. 1 nævnte minuttal, dog højst:

1. 15 minutter på 1. klassetrin,
2. 20 minutter på 2. klassetrin,
3. 25 minutter på 3. og 4. klassetrin,
4. 30 minutter på 5. klassetrin og
5. 35 minutter på de følgende klassetrin.

Den undervisning, der er frivillig for eleverne efter §§ 4, 7 og 9, medregnes. Det samme gælder de timer, der afsættes i henhold til § 6, stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om frikvarterer og spisepauser.“

Til § 15.

2) *Stk. 1* affattes således:

„§ 15. Elevtallet i grundskolens klasser

må ikke ved skoleårets begyndelse overstige 24.“

3) *Stk. 2* affattes således:

„*Stk. 2.* Undervisningsministeren kan fastsætte rammer for kommunernes forbrug af lærerundervisningstid i 1. til 10. klasse. Rammerne baseres på et gennemsnitligt elevtal i klasserne på højst 20. I rammerne medregnes forbrug af lærerundervisningstid til holdundervisning, delelektioner og støtte-lærerlektioner, således at den ugentlige lærerundervisningstid mindst udgør

1. 80 minutter pr. elev i 1. og 2. klasse,
2. 85 minutter pr. elev i 3. klasse,
3. 90 minutter pr. elev i 4. klasse,
4. 100 minutter pr. elev i 5. klasse,
5. 98 minutter pr. elev i 6. og 7. klasse og
6. 93 minutter pr. elev i 8. til 10. klasse.“

Bemærkninger.

Undervisningstiden.

Da kommunisterne mener, at det faglige niveau er afgørende for skolens muligheder for at opfylde det samlede formål, og at disse muligheder ikke bør være afhængige af kommunernes økonomiske formåen, bør der fastsættes ét bestemt tal for den ugentlige undervisningstid på hvert klassetrin.

Samtidig bør der dog i konsekvens af kommunernes og den enkelte skoles ansvar for at tilrettelægge undervisningen gives større muligheder for at variere lektionslængden.

Klassekvotienten og holdundervisning m. v.

Da lærerens muligheder for individualisering af undervisningen og støtte til den enkelte elev i undervisningssituationen påvirkes af klassekvotienten, bør der fastsættes et lavt maksimumstal for klassekvotienten og til gengæld gennem regler for kommunernes forbrug af lærerundervisningstid pr. elev søges en udligning af klassekvotienterne.

Dette vil bevirke, at mulighederne for anvendelse af holdundervisning, delelektioner og støttelærerlektioner forøges eller formindskes i takt med, at klassekvotienten er henholdsvis over eller under et fastsat gennemsnitstal for klassekvotienten (= 20).

Rammerne vil betyde at, kommuner med ovenstående gennemsnitstal for klassekvotienterne vil kunne afsætte følgende antal minutter ugentlig pr. elev: